

bred, og hvor kan man dog sige, at man paatager sig Ansvar for det? Thi kan det ærede Medlem gjøre dem, der faae deres Lemmer revne itu, hele igjen, eller bringe Livet tilbage i de Døde? Denne Tale om Ansvar er altsaa ikke Andet end Ord i Luften. — Jeg skal nu tillade mig at henvende mig til det ærede Medlem, som har stillet de besynderlige Forslag (Modsigelse). Na, jeg siger endog saa: de høist besynderlige Forslag, der foreligger udenfor Betænkningen. Jeg skal ikke følge ham paa hans høie Flugt gennem Løder, Begivenheder og Personer, af hvilke sidste han havde saamange, at han kom lige fra Røverne, som man ikke kunde røre ved, over til den hellige Somsfru, som man ikke maatte røre ved. Jeg vil gjerne tro, at det ærede Medlem havde Ret, naar han sagde, at han havde handlet efter sin Overbevisning, dengang han stillede disse Forslag. Det er jeg pligtig til at tro, naar han siger det, og desuden: Hvad i al Verden skulde det ærede Medlem handle efter, naar det ikke var hans Overbevisning, saa det er altsaa ganske overflødigt at bruge den Slags Forsikringer. Men jeg vilde da ogsaa ønske, at han havde handlet efter sin fulde Overbevisning, thi den maatte have tilfagt ham, at med mindre han fulgte sin sædvanlige Fremgangsmaade, at tage sine Forslag tilbage, vilde de alle falde igjennem, og han vilde da have taget saameget Hensyn til den forestaaende Revision af Hærloven og til Thingets Tid, at han slet ikke havde stillet dem, og dette vilde i Virkeligheden have været det Bedste. Særligt skal jeg endnu kun gjøre een Bemærkning. Det ærede Medlem kom til at sige, da han talte om Anvendelsen af disse store Pengesummer til Hæren og Flaaden: Na, dersom vi vare en Røverstat og kunde komme til at udfribe Milliarder og plyndre fra Andre, saa kunde jeg godt forstaa, at man anvendte saadanne Summer; det vil sige paa godt. Danst: saa kunde jeg være med til at stemme derfor. Det er nu netop den modsatte Opfattelse af min, thi jeg vilde ikke stemme for en eneste Skilling til Hær og Flaade, dersom jeg troede, at Hans Majestæt Kongens Regjering vilde bruge dem til dermed at udfribe Penge hos Andre eller plyndre fra Andre. Jeg har imid-

lertid den Anskuelse, at Kongens Regjering forlanger disse Penge for at kunne forsvare Fædrelandet, naar det angribes, og til dette Formaal vil jeg give de Midler, der ere nødvendige.

Winther: Da den ærede sidste Taler ikke antydede, hvori det Besynderlige i mine Forslag ligger — jeg er endog overbevist om, at han ikke har gjort sig den Uleilighed at gennemgaa alle de Detailler, de vedrøre, hvad der ogsaa vilde have kostet megen Tid — betyder hans Betegnelse af dem som „besynderlige“ slet Intet Forslagene ere aldeles ikke besynderlige, thi de slutte sig til det foreliggende Lovforslag og ere gennemgaaede med overordentlig Omhyggelighed. Hvad angaar hans dydige Harm over, at jeg skulde have sagt, at jeg endda kunde begribe, at man vilde give saa mange Penge ud til Hær og Flaade, hvis vi vare en af disse Røverstater, som anvende store Udgifter til deres Hærvæsen, og hvad angaar den Slutning, han drog af disse Udtalelser, nemlig, at jeg mente, det var noget Godt at være en saadan Røverstat, og at jeg gjerne vilde være med til, at ogsaa vort Land kunde blive en saadan, skal jeg kun sige, at jeg slet ikke synes godt om de Røverforetagender, hvorom jeg før talte. Jeg misbilliger dem i høi Grad, men der er dog nogen Fornuft eller rettere Forstand i dem, thi de give Noget i Kommen igjen, naar man først har givet Noget ud for at kunne udføre dem. Jeg kan begribe, at Folk, der ere magtsyge, anvende Penge paa saadanne Formaal, naar de have den Overbevisning, at de, naar de blot gjøre et dygtigt Forskud, kunne faae det tilbage igjen med Renter; men, som sagt, jeg misbilliger det. Jeg har imidlertid ikke begjæret Ordet for det ærede Medlems Skyld, thi han er saa hensynsfuld imod mig i saa mange Tilfælde, at jeg synes det maa kjede Thinget — jeg har derimod bedt om Ordet i Anledning af en Uttring af den ærede Minister. Han sagde, at han nok vilde tro, at jeg kunde have lige saa megen Fædrelandskjærlighed som andre danske Mænd, men det forekom ham da besynderligt, at jeg kunde komme med saadanne Uttringer, som jeg var kommen med, og navnlig